

Sygn. akt V KK 17/19

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 30 stycznia 2019 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Jarosław Matras (przewodniczący, sprawozdawca)

SSN Barbara Skoczowska

SSN Włodzimierz Wróbel

Protokolant Katarzyna Wępa

w sprawie **D. S.**

obwinionego z art. 122 § 1 k.w.

po rozpoznaniu w Izbie Karnej na posiedzeniu

w dniu 30 stycznia 2019 r.,

kasacji, wniesionej przez Prokuratora Generalnego na korzyść obwinionego

od wyroku Sądu Rejonowego we W.

z dnia 30 maja 2018 r., sygn. akt VII K [...],

**Uchyla zaskarżony wyrok w zakresie rozstrzygnięcia o karze, a
zatem także co do zaliczenia okresu zatrzymania i w tym zakresie
sprawę przekazuje do ponownego rozpoznania Sądowi
Rejonowemu we W.**

UZASADNIENIE

Sąd Rejonowy we W. wyrokiem z dnia 30 maja 2018 r., w sprawie VII K [...], uznał obwinionego D. S. za winnego wykroczenia z art. 122 § 1 k.w., popełnionego w dniu 28 października 2016 r. we W. i za to na podstawie art. 122 § 1 k.w. w zw. z art. 21 § 1 k.w. wymierzył mu karę dwóch miesięcy ograniczenia wolności,

polegającej na wykonywaniu nieodpłatnej kontrolowanej pracy na cele społeczne w wymiarze 20 (dwadzieścia) godzin miesięcznie. Na poczet orzeczonej kary zaliczył okres zatrzymania w dniach od 11 listopada 2016 r. do 12 listopada 2016 oraz rozstrzygnął o kosztach postępowania.

Wyrok ten nie został zaskarżony i uprawomocnił się w dniu 7 czerwca 2018 r. Od tego wyroku kasację na korzyść obwinionego w zakresie orzeczenia o karze wniósł Prokurator Generalny. Zarzucając wyrokowi rażące i mające istotny wpływ na treść wyroku naruszenie przepisu prawa materialnego, a mianowicie art. 20 § 1 k.w., polegającego na wymierzeniu D. K. za popełnienie przypisanego mu wykroczenia z art. 122 § 1 k.k. kary dwóch miesięcy ograniczenia wolności, podczas gdy zgodnie z normą określoną w art. 20 § 1 k.w. kara ograniczenia wolności mogła być orzeczona jedynie w wymiarze miesiąca ograniczenia wolności, wniósł o uchylenie wyroku w zaskarżonej części i przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania – w tym zakresie – Sądowi Rejonowemu we W.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje.

Kasacja okazała się oczywiście zasadna, co zważywszy na jej kierunek umożliwiała jej uwzględnienie w trybie przewidzianym w art. 535 § 5 k.p.k. Rację ma skarżący, że sąd *meriti* dopuścił się rażącego naruszenia przepisu art. 20 § 1 k.w., albowiem orzekł za wykroczenie z art. 122 § 1 k.w. karę ograniczenia wolności w wymiarze dwóch miesięcy, a zatem powyżej granicy wskazanej w przepisie art. 20 § 1 k.w. Z przepisu art. 20 § 1 k.w. wynika bowiem, że kara ograniczenia wolności trwa 1 miesiąc (sankcja bezwzględnie oznaczona). Jest również oczywiste, że uchybienie to stanowiło rażące naruszenie prawa materialnego i miało (nie tylko mogło mieć) istotny wpływ na treść zaskarżonego wyroku.

Konieczne stało się uchylenie wyroku w zakresie zaskarżonym, tj. w zakresie orzeczenia o karze i przekazanie w tym zakresie sprawy do ponownego rozpoznania Sądowi Rejonowemu we W. Z tych powodów orzeczono jak w wyroku.